

ОСОБИСТИЙ ІСПИТ СУМЛІННЯ

1. Чи я супроводжую своє життя ревною та глибокою молитвою – як у спільноті, так і на самоті з Господом?
2. Чи я беру активну участь у богослуженнях Церкви, стараючись промовляти молитви з відчуттям та призадумою?
3. Чи я регулярно сповідаюся та працюю над собою?
4. Чи я стараюся жити життям людини, яка посвячена бути «храмом Духа Святого»?

ІСПИТ СУМЛІННЯ ДЛЯ ПАРАФІЯЛЬНОЇ СПІЛЬНОТИ

1. Чи наша парафія робить усе можливе, щоб богослуження служились гідно, урочисто та з молитовним відчуттям?
2. Чи у нашій парафії приділяється досить уваги підготовці до богослужень, особливо на свята?
3. Чи наші парафіяни мають доступ до молитовників, щоб кожний міг слідкувати за богослуженням з належною увагою та розумінням?
4. Чи регулярно служаться в нашій парафії інші богослуження, окрім Служби Божої, особливо Вечірня в суботу і перед празниками?
5. Яку участь беруть у літургійному житті наші діти та молодь? Чи не можна було б зробити їхню участь активнішою, аби вони відчували, що молитва Церкви є їхньою молитвою?
6. Чи наша парафія належно береже свою східнохристиянську спадщину – усвідомлення і плекання духовного скарбу візантійсько-київської традиції: літургії, богослов'я, духовності та дисципліни.

ТЕЗИ ДЛЯ ПРОПОВІДЕЙ

Про Що Треба Пам'ятати?

Ми віримо в Бога, який хоче спілкуватися з нами і постійно запрошує нас до єдності з Ним. Він не тільки говорить до нас, але заохочує нас розмовляти з Ним. Його Єдинородний Син, Ісус Христос, сам дає нам приклад, як ми повинні це робити, бо коли Він жив на землі, Він часто відходив на пустинне місце (пор. Мр. 1, 35), щоб на самоті перебувати зі своїм Отцем. Він нас

навчив молитися з довір'ям до Бога (див. Мт. 6, 25–33) і звертатися до Бога словами «Авва-Отче!» (див. Мт. 6, _; Лк. 11, 2).

Ісус молився за нас, своє духовне стадо, щоб ми пізнали любов Божу і були посвячені для Бога (див. Йо. 1_, 1–26).

У цьому Ісус діяв і далі діє, як справжній священик, наш Єдиний Архиєрей, спроможний сміливо підходити до Божого маєстату, будучи вповні Богом і вповні людиною (див. Євр. 2, 1_–18).

Як єдиний Архиєрей, ідеальний посередник між Богом і людьми, Господь наш Ісус Христос віддав себе в жертву на хресті, віддаючи Богові те, що найцінніше – своє життя, щоб спасти людей з неволі гріха. І воскрес Він на третій день та смертю смерть подолав, даючи нам життя вічне.

На спомин Його страждання Він залишив Церкві, своїй Невісті, таїнственний чин, аби ми, свого спільнота, могли «їсти Його тіло і пити Його кров». Щоразу, коли ми збираємося довкола Євхаристійного престолу, єдиний Архиєрей і єдина жертва стають присутні «тут, тепер, для нас»! Це воля Господня, що ми християни сходимося «при ламанні хліба». Ця дія для Церкви є водночас вершиною її життя і джерелом її духовних благ.

Тому Блаженніший Святослав звертає особливу увагу на Службу Божу і на нашу участь у ній. Коли згадати часи підпілля, то служіння Служби Божої тримало нашу Церкву при житті. А сьогодні, коли дедалі більше поширюється комерційний підхід до життя, Блаженніший заохочує нас дорожити святою Неділею, Днем Господнього Воскресіння, немов най- ціннішою річчю на світі.

Оскільки богослужбове служіння освячує час і місце, в якому перебуваємо, треба нам плекати багатство нашої чудової літургійної спадщини. Особливо перед неділями і святами служіння Вечірні збагачує літургійний день чудовою духовною поезією і глибиною думки про велике таїнство нашого спасіння.

Не занедбуймо нашої особистої молитви, бо остаточно Господь кличе кожного з нас до синівської приязні з Ним. Користаймо з нагод для Святої Сповіді, щоб можна було нам очиститись від усього, що віддаляє нас від Бога.

Якщо наша парафіяльна спільнота покликана бути живою парафією, треба нам звертати більшу увагу усьому, що стосується її літургійного і молитвеного життя. Роздумуймо і особисто, і спільно, що означає «бути святим», посвяченим Богові, і як нам сповнити те, до чого заохочує нас Божественна Літургія, «самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо».